

BOLDOGH DEZSŐ

Ha moccannál

*És végignézel egy híradót aztán az összes ismétléseket
(se versek se idő se pókok számolása áporodott-egyedül)
vagy menekülsz mint az éjjeli kovboj buszablaki tájba veszel
vagy járkálsz csak föl-alá vizenyős szemeidben nappalaiddal
odafent az úrbeli rézkarc kint szírom-szürkület rózsá-olvadás
(összehordott megint a vihar meztelencsigákat halott baglyokat)*

*És végignézel egy híradót aztán az összes ismétléseket
(korán fekvő állatok sivatagi katonák gólhelyzet lassítva)
vagy könyörögsz a szeleknek bízni kezdesz hámozod a szót
és felelőtlen vagy az igaz dehát a Jóisten is az
és két kezdeddel körbeéred a Földet az igaz
mozdulatlanul kinyúlva fekhelyeden*

*Mindig is ilyen szerettél volna lenni mint az ott
kétülés sportautódat tengerparti pálmasonon vezető
ebhelyett idegent kalauzolsz csak végig a bugyraidon –
– „szemben az értfogyos iskola aztán balra a művház
indul a mandala-tanfolyam is a nagyobb gyerekeknek”
– „ez meg egy egy archaikus kibeszélőshow meg a boltak
közvetítése a csúcsbuliból fizetett nevetőkkel”*

*Betonkockák édes betonkockák
tőzsdék tőzsdék kígyók mászta fal
mondod az értetlen idegennek „így megy már ezer éve”
itt Bangkok ősi földjén
ha moccannál a mindenség is veled mozog
ha távirányítasz csak ülsz nyugodnak ujjaid
nézd őt inkább ahogy nyargal vigyorin a városvégi mezőn
és lobogó ingjébe egy másik égbolt szele kapdos*

sárkánya helyett lelket ereget